

Sygn. akt III KK 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 czerwca 2014 r.,
sprawy **J. P.**
skazanego z art. 178a § 4 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 4 września 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 20 marca 2013 r.,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem z dnia 20 marca 2013 r., uznał J. P. za winnego tego, że w dniu 5 lipca 2012 r. w S. kierował pojazdem mechanicznym „typ motorower Chart”, będąc w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, to jest za winnego przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony, zaskarżając wyrok w całości. Zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony w dniu 5 lipca 2012 r. w S. kierował motorowerem typu Chart, będąc w stanie nietrzeźwości, podczas gdy przeczą temu zeznania świadków [...], a także wyjaśnienia oskarżonego i w części zeznania świadków [...].

Oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od zarzucanego czynu, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w B., po rozpoznaniu apelacji J. P., wyrokiem z dnia 4 września 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając samą apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego. Zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego w B. rażące naruszenie prawa procesowego w szczególności art. 2 § 2 k.p.k., wyrażające się w ustaleniu, że motorower marki Chart jest pojazdem mechanicznym, gdy faktycznie - w oparciu o art. 2 pkt 32 i 46 ustawy- Prawo o ruchu drogowym - nim nie jest, co uniemożliwia skazanemu skorzystanie ze zmian wynikających z ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, wchodzących w życie z dniem 9 listopada 2013 r.

Obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w B., w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego J. P. okazała się bezzasadna i to w stopniu, który umożliwił jej rozpoznanie i oddalenie na posiedzeniu wyznaczonym w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie podkreślić należy, że zarzut obrazy, a nawet rażącego naruszenia art. 2 § 2 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej. Przepis ten zawiera bowiem jedynie ogólną dyrektywę - zasadę, która powinna być realizowana w toku procesu karnego, naruszenie tej zasady nastąpić zaś może

tylko poprzez naruszenie przepisu procesowego o bardziej szczegółowym charakterze, przepisu zawierającego konkretny nakaz lub zakaz, który został np. zignorowany, opacznie zrozumiany lub nie doszło do jego zastosowania. Nie rozwijając tej myśli uznać trzeba, i uznanie to znajduje oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że sformułowany w kasacji zarzut naruszenia przepisu art. 2 § 2 k.p.k. jest co najmniej niepełny (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 kwietnia 2013 r., V KK 13/13 i z dnia 20 listopada 2012 r., V KK 106/12 i szereg innych dostępnych w bazie orzeczeń Sądu Najwyższego).

Abstrahując jednak od tego zagadnienia stwierdzić należy, że także istota zarzutu kasacji obrońcy skazanego jest w oczywistym stopniu bezzasadna. Kwestia tego, jakim pojazdem jest motorower rozstrzygnięta została przez Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 12 maja 1993 r., I KZP 9/93 (OSNKW z 1993 r., z. 5-6, poz. 27). W uchwale tej Sąd najwyższy wykazał, że motorower, przeznaczony do poruszania się w ruchu drogowym wyłącznie przy pomocy silnika jest pojazdem mechanicznym w rozumieniu przepisów kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń, niezależnie od posiadanych parametrów technicznych, w tym pojemności silnika. Uchwała ta i zawarta w niej argumentacja są nadal aktualne, także po wejściu w życie nowej regulacji dotyczącej zasad obowiązujących w ruchu drogowym wprowadzonej ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz.U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908 ze zm.). Sąd Najwyższy stwierdził aktualność uznania motoroweru za pojazd mechaniczny w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. IV KK 341/10 (R-OSNKW 2011 r., poz. 49). W uzasadnieniu tym podkreślono, że cytowana wyżej uchwała nie straciła aktualności także wobec obecnie obowiązującego brzmienia art. 2 pkt 32 i art. 2 pkt 46 ustawy- Prawo o ruchu drogowym, które wskazano w kasacji. Zauważyć przy tym należy, że Sąd Okręgowy dokonujący kontroli odwoławczej w sprawie J. P. również odwołał się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, podkreślając, że motorower typu Chart, którym jak ustalono kierował oskarżony, jest pojazdem mechanicznym (zob. s. 8 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B.).

W tym stanie rzeczy uznać należy, że w sprawie nie doszło do naruszenia prawa opisanego w kasacji. Sądy orzekające w sprawie J. P. prawidłowo ustaliły przebieg wydarzeń w sprawie i trafnie przyjęły, że pojazd, który jak ustalono

prowadził oskarżony był pojazdem mechanicznym. Tym samym wykluczone było zastosowanie regulacji z ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Z powyższych względów kasację oddalono.